

птичета, кои, и въ самж-тж тъмна ноцъ, никакъ не приставагь отъ да припявагь сладко и разнообразно това шумяще мѣсто. При рано-то изгрѣваніе на слънце-то гы глѣда човѣкъ да прискачжтъ отъ клонъ на клонъ, пѣжтъ задружно и веселягь растреперано-то сърде на пжтника, въ едно таково мѣсто.

Цѣло-то пространство на горж-тж Делиорманъ природа-та надарила съ сичкы-тѣ си приятности, като го е само отъ еднаж дарбж лишилж : Чиста быстра вода нїйдѣ ся не вижда тукъ да тече отъ нїйдѣ, или да извира; тукъ тамъ ся пречягь кладенци ископани дълбоко, гіолчины, дѣто само тогава може ся намѣри вода, кога е на скоро джждъ валяло. Една двѣ само малкы рѣкичкы, що извирагь вгнь отъ това горысто мѣсто, протичжтъ мѣжду дълбокы-тѣ долове и ся разливагь изъ зеленж-тж моравж, дѣ гы закрыва до полвинж отъ двѣ страны съ гжстж-тж си трѣвж. Тихичко и сладко си тѣ чурчурягь въ мѣлчеливо-то това мѣсто, истичягь отъ трапчинкж въ трапчинкж, отивжтъ та ся изгубвагь въ непроходимы-тѣ лещацы. Гласовитый славѣй, сладко-гласно-то птиче, и зажднелый пжтникъ едва може си прохлади тукъ языка и да слѣдва пжтя си.

Тыя прохладны и весели мѣста, тыя гжсты и сѣнчасты дървета, това сладко-то шумуленіе на широколистоваты-тѣ клонове и сладко-гла-